

Protokół

z XIII spotkania Grupy ds. Przedsiębiorców w ramach Zespołu ds. uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej

W dniu 26 lipca 2011 r. odbyło się trzynaste spotkanie Grupy ds. Przedsiębiorców, funkcjonującej w ramach Zespołu do spraw uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej.

W spotkaniu uczestniczyli:

Przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju Regionalnego: Pani Anita Wesołowska (Przewodnicząca Grupy ds. Przedsiębiorców), Pani Milena Tymendorf, Pan Łukasz Małecki - IZ PO IG; Pani Katarzyna Gapska, Pan Marcin Nowak, Pan Marcin Piłka – IK RPO; Pani Eliza Jabłońska, Pani Izabela Barańska, Pan Grzegorz Żmuda – IK NSRO.

Przedstawiciele Instytucji Pośredniczących i Wdrażających PO IG: Pani Nina Pietrzyk, Pani Małgorzata Stryjek, Pan Hubert Domiński, Pan Łukasz Jasek – IP w MNiSW; Pani Aleksandra Ciok-Pachecka, Pan Marcin Gniadek – IP w MG; Pan Marcin Chmurski – IP w MSWiA; Pani Iwona Szendel, Pani Marzena Polak – IW w PARP.

Przedstawiciele Instytucji Zarządzających i Wdrażających RPO: Pani Kinga Kowalewska, Pani Katarzyna Godlewska, Pani Agnieszka Michalska – Urząd Marszałkowski Woj. Mazowieckiego; Pani Magdalena Maciejewska, Pan Przemysław Maćkowiak - Urząd Marszałkowski Woj. Wielkopolskiego; Pani Barbara Jesionowska, Pan Krzysztof Szymański - Urząd Marszałkowski Woj. Kujawsko-Pomorskiego; Pani Sylwia Antoszczak, Pani Małgorzata Baron - Urząd Marszałkowski Woj. Śląskiego; Pani Agnieszka Kowalczyk - Urząd Marszałkowski Woj. Łódzkiego; Pan Sławomir Górowski - Urząd Marszałkowski Woj. Opolskiego; Pan Bogusław Kochański - Urząd Marszałkowski Woj. Podlaskiego; Pan Rafał Solecki – Małopolskie Centrum Przedsiębiorczości; Pan Radosław Tkaczyk – Lubelska Agencja Wspierania Przedsiębiorczości, Pani Aleksandra Ratman, Pan Tadeusz Tobik – Śląskie Centrum Przedsiębiorczości.

Przedstawiciele organizacji pozarządowych zrzeszających przedsiębiorców: Pani Marzena Chmielewska, Pan Artur Mikołajuk – PKPP Lewiatan; Pani Joanna Dąbrowska – Związek Banków Polskich.

I. Wymóg stosowania zaświadczeń i oświadczeń przez Wnioskodawców – Pan Łukasz Małecki, przedstawiciel IZ PO IG

W prezentacji przedstawiono kwestie problemowe związane ze stosowaniem przez Wnioskodawców zaświadczeń i oświadczeń w procesie ubiegania się o wsparcie projektów ze środków funduszy strukturalnych UE. Prezentacja została opracowana na podstawie doświadczeń i wiedzy Instytucji Zarządzającej PO IG. W prezentacji zwrócono uwagę na takie kwestie, jak:

- brak jasności, w jakich sytuacjach należy wymagać od Wnioskodawcy przedstawienia zaświadczeń, a w jakich można wymagać oświadczeń,
- możliwość i zasadność weryfikacji oświadczeń Wnioskodawcy,
- możliwość wprowadzania uproszczeń dla przedsiębiorców wobec potrzeby zapewnienia prawidłowości w ocenie wniosku o dofinansowanie i realizacji projektu (z uwzględnieniem zaleceń instytucji kontrolujących: UKS, NIK, CBA, KE),
- zakres oceny spełnienia kryteriów wyboru projektów na podstawie złożonych oświadczeń, w przypadku gdy:
 - wymóg spełnienia przez Wnioskodawcę kryterium wynika z przepisów unijnych lub krajowych powszechnie obowiązujących,

- kryterium, które Wnioskodawca powinien spełnić, zostało określone w dokumentacji danego działania, nie będącej aktem prawnym.

Wskazano, że brak jest precyzyjnych regulacji prawnych dotyczących stosowania zaświadczeń i oświadczeń Wnioskodawcy w procesie ubiegania się oraz udzielania wsparcia ze środków pochodzących z budżetu państwa lub środków zagranicznych. Jest to główna przyczyna trudności w określeniu zasad stosowania zaświadczeń i oświadczeń Wnioskodawcy w procesie ubiegania się o wsparcie ze środków funduszy strukturalnych UE. W tym miejscu zwrócono uwagę na fakt, iż ustawa *o zasadach prowadzenia polityki rozwoju* wyłącza stosowanie *Kodeksu postępowania administracyjnego*, który jest podstawowym aktem prawnym regulującym stosowanie zaświadczeń i oświadczeń. Ustawa *o zasadach prowadzenia polityki rozwoju* nie ogranicza jednak stosowania innych ustaw szczegółowych dotyczących zaświadczeń i oświadczeń oraz wprowadzających usprawnienia dla przedsiębiorców. Przykładem takiej ustawy jest ustawa *o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców*, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2011 r.

Ponadto zadania instytucji zarządzającej są sformułowane w sposób ogólny, co powoduje, że zakres weryfikowanych danych przedstawianych przez Wnioskodawcę pozostaje do uznania przez Instytucję Zarządzającą. Oznacza to, że Instytucje Zarządzające mają pewną swobodę w określaniu w dokumentacji aplikacyjnej wymogów dla Wnioskodawców, w tym dotyczących obowiązku przedkładania informacji koniecznych do potwierdzenia faktów istotnych przy udzielaniu wsparcia.

Jednocześnie należy zauważyć, że przepisy dotyczące udzielania wsparcia w ramach programów operacyjnych nie zawierają nakazu sprawdzania wszystkich danych przedstawianych przez Wnioskodawcę, co dotyczy także informacji, co do których Wnioskodawca przedstawia oświadczenia. Często staje się to jednak przyczyną sporów pomiędzy instytucją udzielającą wsparcia a organem kontrolującym, który może zarzucać niewystarczającą weryfikację informacji przedstawianych przez Wnioskodawcę.

Dopuszczalna jest więc pewna elastyczność w kształtowaniu przez instytucje realizujące program operacyjny obowiązku składania przez beneficjentów zaświadczeń oraz oświadczeń. Należy przy tym uwzględnić następujące zastrzeżenia:

- obowiązek składania zaświadczeń wiąże się z konkretnym obciążeniem, w tym finansowym, dla obywatela, dlatego wymóg spełnienia przez beneficjenta kryterium powinien być określony w akcie prawnym,
- obowiązek składania zaświadczeń nie powinien wynikać tylko i wyłącznie z dokumentów programowych, gdyż brak jest wówczas podstawy prawnej dla żądania zaświadczenia,
- należy uwzględnić działania Rządu w zakresie wprowadzania ułatwień dla obywateli i przedsiębiorców związanych ze zmianą obowiązku składania zaświadczeń na obowiązek składania oświadczeń.

W trakcie dyskusji Pani Anita Wesołowska zwróciła uwagę, że organy kontrolujące sprawdzają, czy w danej instytucji funkcjonuje system weryfikacji i czy oświadczenia przedkładane przez wnioskodawcę lub beneficjenta są zgodne z prawdą i na tej podstawie mogą formułować zastrzeżenia do systemu wdrażania funduszy unijnych.

Uczestnicy spotkania zauważyli, że częstą przyczyną problemów związanych z prawdziwością oświadczeń jest niska świadomość przedsiębiorców dotycząca konsekwencji podpisania nieprawdziwego oświadczenia. Wynikać to może z faktu, iż wielu przedsiębiorców zleca przygotowanie wniosku o dofinansowanie firmie zewnętrznej, a następnie nie sprawdza zawartych w nim informacji. Ponadto zwrócono uwagę, że składanie nieprawdziwych oświadczeń może mieć dotkliwe konsekwencje dla przedsiębiorców – może skutkować koniecznością zwrotu dotacji i wykluczeniem z ubiegania się o wsparcie przez kolejne 3 lata.

Pani Anita Wesołowska podkreśliła, że nie można uniknąć sytuacji, w której organy kontrolne będą oczekiwały od instytucji udzielających wsparcia dodatkowych informacji dotyczących sposobów weryfikacji oświadczeń. Należy jednak pamiętać, że wprowadzenie oświadczeń ma stanowić ułatwienie dla przedsiębiorców oraz administracji, gdyż zmniejsza obciążenia związane z weryfikacją wniosków. Podkreśliła również, że przepisy wprowadzające ułatwienia dla przedsiębiorców są prawem powszechnie

obowiązującym, a więc wymóg ich stosowania dotyczy także organów kontrolujących. Pani Anita Wesołowska zwróciła uwagę, że dokonywanie kontroli wszystkich oświadczeń przeczyłoby idei uproszczeń, byłoby czasochłonne i wiązałoby się ze znacznymi kosztami dla administracji. Nie wyklucza to jednak możliwości przeprowadzania kontroli przedłożonych oświadczeń. Kontrole oświadczeń powinny być jednak przeprowadzane w uzasadnionych przypadkach.

Pani Anita Wesołowska stwierdziła, że generalną zasadą powinno być wymaganie tylko tych zaświadczeń, których wymóg przedstawienia wynika z przepisów prawa. W pozostałych przypadkach należy poprzestać na oświadczeniach. Dobrą praktyką powinno być również wymaganie składania koniecznych zaświadczeń dopiero na etapie podpisania umowy o dofinansowanie, a nie na etapie ubiegania się o wsparcie, co pozwala na zminimalizowanie kosztów przedsiębiorcy związanych z pozyskaniem dotacji.

II. Interpretacje UOKiK dotyczące udzielania pomocy publicznej dla przedsiębiorstw – Pani Anita Wesołowska, przewodnicząca Grupy ds. Przedsiębiorców, IZ PO IG

W kolejnej części spotkania Pani Anita Wesołowska przedstawiła najistotniejsze elementy interpretacji w zakresie pomocy publicznej dla przedsiębiorców, jakie IZ PO IG otrzymała z UOKiK.

a) Zmiana lokalizacji projektu objętego regionalną pomocą inwestycyjną

Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) Nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. *uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych)* inwestycja, która została zrealizowana z udziałem pomocy regionalnej, musi być utrzymana w regionie, w którym udzielono pomocy, przez co najmniej pięć lat lub, w przypadku MŚP, co najmniej trzy lata od dnia zakończenia jej realizacji.

Ww. przepis odnosi się wyłącznie do okresu trwałości projektu i nie zawiera szczegółowych postanowień dotyczących zmiany lokalizacji projektu przed jego zakończeniem. Zmiana lokalizacji projektu przed jego zakończeniem może mieć istotny wpływ na spełnienie zasadniczego warunku pomocy regionalnej, tj. efektu zachęty (por. art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) Nr 800/2008). Możliwe jest, że realizacja inwestycji po złożeniu wniosku i podpisaniu umowy o dofinansowanie w nowej lokalizacji będzie dla przedsiębiorcy na tyle korzystna, iż byłby on w stanie zrealizować ją przy wykorzystaniu mniejszej kwoty wsparcia lub nawet bez pomocy. Ten fakt stanowi uzasadnienie dla ponownego przeanalizowania efektu zachęty w każdym przypadku zmiany lokalizacji inwestycji po podpisaniu umowy o dofinansowanie.

Ponadto Pani Anita Wesołowska zwróciła uwagę, że możliwość zmiany miejsca realizacji inwestycji może być znacznie ograniczona, jeżeli przedsiębiorca rozpoczął prace nad realizacją projektu w pierwotnej lokalizacji. W takim przypadku wniosek o udzielenie pomocy uwzględniający nową lokalizację inwestycji zostałby złożony po rozpoczęciu prac w ramach projektu, a to uniemożliwiłoby ocenę efektu zachęty.

Wymóg ponownego przeanalizowania efektu zachęty obowiązuje również w przypadku, gdy projekt jest realizowany w kilku regionach o takiej samej maksymalnej intensywności pomocy, a beneficjent pragnie dokonać zmiany głównej lokalizacji projektu. Należy zauważyć, że brak zmiany intensywności wsparcia w przypadku zmiany lokalizacji inwestycji nie stanowi przesłanki do rezygnacji z badania efektu zachęty, gdyż zmianie mogły ulec inne warunki realizacji projektu, które stanowiły uzasadnienie dla objęcia go wsparciem.

b) Zwiększanie intensywności wsparcia w przypadku projektów obejmujących zarówno badania przemysłowe i prace rozwojowe

Możliwość zwiększenia intensywności pomocy w przypadku projektów obejmujących zarówno badania przemysłowe, jak i prace rozwojowe, związana jest z wystąpieniem warunków, o których mowa w art. 31 ust. 4 lit. b pkt (iii) rozporządzenia Komisji (WE) Nr 800/2008.

W przypadku intensywności pomocy nieprzekraczającej 80% kosztów kwalifikowalnych można zastosować premię wynoszącą 15 punktów procentowych. Zwiększenie intensywności pomocy na badania przemysłowe może nastąpić w przypadku spełnienia jednego z poniższych warunków:

- wyniki projektu są szeroko rozpowszechniane za pośrednictwem konferencji technicznych i naukowych,
- wyniki projektu są publikowane w czasopiśmie naukowych lub technicznych lub w powszechnie dostępnych bazach (bazach danych zapewniających swobodny dostęp do surowych danych badawczych),
- wyniki projektu są udostępniane za pośrednictwem oprogramowania bezpłatnego lub oprogramowania typu open source.

W projekcie polegającym na realizacji badań przemysłowych i prac rozwojowych, zwiększenie intensywności może dotyczyć wyłącznie części projektu zakwalifikowanej do kategorii badań przemysłowych. Ma to praktyczne uzasadnienie – trudno rozpowszechniać efekty prac rozwojowych, w tym prototypów, projektów demonstracyjnych lub pilotażowych, za pośrednictwem publikacji w czasopiśmie lub w bazach danych.

Pani Anita Wesołowska zadeklarowała, że interpretacje UOKiK zostaną dołączone do protokołu ze spotkania i przekazane do Członków Grupy oraz do Instytucji Zarządzających RPO.

III. Inne zgłaszane kwestie problematyczne – Pani Marzena Chmielewska, przedstawicielka PKPP Lewiatan

Trzecim punktem agendy spotkania Grupy ds. Przedsiębiorców było omówienie kwestii problematycznych zgłoszonych przez PKPP Lewiatan. Tematy przedstawione przez Panią Marzenę Chmielewską dotyczyły:

- a) konieczności zwracania wraz z odsetkami, jak dla zaległości podatkowych, dotacji pobranej w nadmiernej wysokości,
- b) stosowania zasady konkurencyjności wyboru ofert,
- c) informacji o terminach realizacji płatności,
- d) monitorowania wskaźników rezultatu w okresie trwałości.

Ad. a)

Pani Marzena Chmielewska przytoczyła przykład firmy, która z powodu błędnego rozliczenia faktury pobrała dotację w nadmiernej wysokości. Gdy firma zgłosiła ten fakt, musiała zwrócić dotację pobraną w nadmiernej wysokości wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych. W opinii Pani Marzeny Chmielewskiej naliczenie odsetek nie powinno być stosowane w takim przypadku, gdyż beneficjent sam zgłosił pobranie dotacji w nadmiernej wysokości.

Pani Milena Tymendorf zwróciła uwagę, że pobranie dotacji w nadmiernej wysokości spełnia przesłankę z art. 207 ustawy o finansach publicznych i powoduje naliczenie odsetek jak dla zaległości podatkowych. Jednocześnie stwierdziła, że błędne rozliczenie faktury może być rozpatrywane jako indywidualny przypadek przez instytucję pośredniczącą lub instytucję wdrażającą. Podkreśliła również, że dla przedsiębiorców korzystne jest zgłaszanie nieprawidłowości – mogą wówczas mieć naliczone niższe odsetki, gdyż okres, za który będą one naliczane, jest krótszy, niż w sytuacji, gdyby nieprawidłowości zostałyby wykryte podczas kontroli.

Ad. b)

Pani Marzena Chmielewska podkreśliła, że IZ RPO generalnie stosują się do zaleceń Grupy ds. Przedsiębiorców dotyczących zasady konkurencyjności (por. protokół z XII spotkania). Standardem jest np. obowiązywanie wymogu przedstawienia 3 ofert, w przypadku realizacji zamówienia niepodlegającego przepisom ustawy Prawo zamówień publicznych. Pani Marzena Chmielewska zwróciła natomiast uwagę na brak świadomości przedsiębiorców co do konieczności stosowania przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, w przypadku realizacji projektów współfinansowanych ze środków programów operacyjnych. Zaproponowała wprowadzenie mechanizmów informacyjnych, aby zwiększyć świadomość przedsiębiorców i w ten sposób zmniejszyć liczbę problemów związanych ze stosowaniem ustawy Prawo zamówień publicznych. Pani Marzena Chmielewska zasugerowała również potrzebę dokonania przez IZ RPO analizy stosowania zasady konkurencyjności z punktu widzenia przedsiębiorców oraz organów

kontrolujących. Powinno to pozwolić na oszacowanie odsetka projektów, w których występują problemy ze stosowaniem zasady konkurencyjności, jak również mogłoby posłużyć do doprecyzowania tej zasady. Wskazywała przy tym na ryzyko zakwestionowania kwalifikowalności wydatków, jakie ponoszą przedsiębiorcy, którzy w sposób niewystarczający udokumentują spełnienie zasady konkurencyjności.

Pani Anita Wesołowska przedstawiła wyniki roboczego spotkania z udziałem Instytucji Audytywnej, w trakcie którego omawiane było stosowanie zasady konkurencyjności. Podkreśliła, że brak jest jednoznacznych zaleceń ze strony Instytucji Audytywnej co do sposobu stosowania zasady konkurencyjności, a jednocześnie w procedurach kontrolnych będzie nadal położony szczególny nacisk na spełnienie tej zasady. Konkluzją spotkania z Instytucją Audytywną było stwierdzenie, że nie ma jednej, preferowanej metody wykazywania spełnienia zasady konkurencyjności. Szczególnie uważnie kontrolowana będzie gospodarność i racjonalność wydatkowania środków publicznych. Oznacza to, że zastosowanie rekomendacji Grupy ds. Przedsiębiorców dotyczącej m.in. wymogu przedstawienia 3 ofert nie stanowi gwarancji dla prawidłowości stosowania zasady konkurencyjności w każdym przypadku. Ponadto, nie w każdej sytuacji ta metoda będzie skuteczna - to beneficjent musi udowodnić, że zachował zasadę konkurencyjności.

Przedstawicielka IZ RPO woj. mazowieckiego przedstawiła propozycję polegającą na uruchomieniu strony internetowej, na której wszyscy beneficjenci RPO WM powinni zamieszczać swoje ogłoszenia na wybór ofert. W opinii przedstawicielki IZ RPO zamieszczanie ofert na stronie internetowej umożliwiłoby dotarcie z informacjami o ogłoszeniach do większej liczby potencjalnych wykonawców i pozwoliłoby na automatyczne stwierdzenie spełnienia zasady konkurencyjności.

Uczestnicy spotkania zwrócili uwagę, że stworzenie odrębnej strony internetowej może nie zapobiec nieracjonalnemu i niegospodarnemu wykorzystaniu środków publicznych – beneficjenci zainteresowani z jakiegokolwiek powodu wyborem droższej oferty znajdują możliwość dokonania takiego wyboru. Ponadto, jest to problem realizacji projektów w obrębie grup kapitałowych oraz podmiotów powiązanych kapitałowo.

Pani Iwona Szendel zwróciła uwagę, że wiele nieprawidłowości związanych ze stosowaniem zasady konkurencyjności ma swój początek w wysyłaniu zapytań do ograniczonej liczby wybranych podmiotów, podczas gdy ich krąg jest znacznie szerszy, co może wpłynąć na gospodarność zarządzania środkami publicznymi.

Pan Rafał Solecki zwrócił uwagę, że sam fakt posiadania przez beneficjenta 3 ofert nie ogranicza możliwości kwestionowania ich wyboru przez instytucję udzielającą wsparcia.

Pan Marcin Nowak zaproponował zebranie informacji o wynikach kontroli, co pozwoli lepiej poznać sposób postrzegania tej zasady np. przez UKS.

Przedstawiciel IZ RPO zwrócił uwagę na występowanie sytuacji, w których na zapytania dotyczące zamówień realizowanych w ramach projektu pojawiają się oferty na wyższą kwotę niż średnia wartość rynkowa. Wynika to ze stosowania przez oferentów innego cennika dla klientów samodzielnie finansujących inwestycję, a innego cennika dla przedsiębiorców finansujących projekt ze środków UE. Jest to uboczny skutek upubliczniania zapytań ofertowych, który może wypaczyć zasadę konkurencyjności.

Pani Anita Wesołowska podkreśliła, że zasada 3 ofert nie wyczerpuje możliwości wykazania zasady konkurencyjności, stanowi natomiast pewne minimum możliwe do przyjęcia przez wszystkie instytucje zarządzające programami operacyjnymi, w przypadku braku alternatywnych rozwiązań. Ponadto, Pani Anita Wesołowska stwierdziła, że temat stosowania zasady konkurencyjności będzie kontynuowany na kolejnym spotkaniu Grupy ds. Przedsiębiorców. Zaproponowała również, aby IZ RPO przygotowały na podstawie własnego doświadczenia szczegółowe informacje dotyczące zaleceń instytucji kontrolujących odnośnie do stosowania zasady konkurencyjności.

Ad. c)

Pani Marzena Chmielewska przytoczyła przypadki beneficjentów, którzy oczekują kilkanaście miesięcy na dokonanie płatności. Podkreśliła, że brakuje informacji dotyczących faktycznego czasu rozpatrywania wniosków o płatność i że stanowi to o niedoskonałości systemu monitorowania wdrażania programów operacyjnych. Zwróciła uwagę, że opinie dotyczące tempa dokonywania płatności są formułowane głównie na podstawie informacji od przedsiębiorców realizujących projekty, w których płatności są dokonywane z opóźnieniem. Zdaniem Pani Marzeny Chmielewskiej brakuje wiarygodnych informacji

w tym zakresie, co powinno zostać uwzględnione przez MRR i Instytucje Zarządzające RPO w planach prowadzenia analiz systemu wdrażania programów operacyjnych.

Pani Aniła Wesołowska zwróciła się z prośbą do IZ RPO o przedstawienie na kolejnym spotkaniu Grupy informacji dotyczącej sposobu monitorowania procesu płatności. Pani Marzena Chmielewska postulowała upublicznienie informacji o terminach realizacji płatności, co jej zdaniem powinno wpłynąć na transparentność funkcjonowania systemu wsparcia projektów oraz pozwoliłoby na sprawdzenie terminowości dokonywania płatności.

Przedstawicielka IZ RPO woj. mazowieckiego przypomniała, że NIK opracowała raport dotyczący systemu wdrażania funduszy europejskich, w tym dotyczący płatności. Z raportu wynikało, że terminowość realizacji płatności nie stanowiła większego problemu.

Ad. d)

Przedstawicielka PKPP Lewiatan zwróciła uwagę na brak jednolitych zasad monitorowania wskaźników rezultatu w okresie trwałości. W RPO stosowane są różne praktyki w tym zakresie, np. monitorowanie wskaźników w czasie kontroli na miejscu (np. woj. mazowieckie), czy też obowiązek składania sprawozdania ze szczegółowym opisem realizacji wskaźników (woj. małopolskie). Pani Marzena Chmielewska zauważyła, że obecnie brakuje dyskusji na temat tego, co wskaźniki rezultatu oznaczają w kontekście okresu trwałości projektu.

Zwróciła uwagę, że nie jest jasne, jak należy rozumieć zapewnienie osiągania wskaźników rezultatu w okresie trwałości projektu i jakie konsekwencje mogą być stosowane wobec przedsiębiorców, którzy nie osiągną określonych wartości wskaźników.

Ponadto Pani Marzena Chmielewska zwróciła uwagę na problemy związane ze stosowaniem wskaźnika badającego rentowność projektu. Problemy te wynikają z trudności osiągnięcia zakładanych rentowności z przyczyn niezależnych od przedsiębiorcy (osłabienie koniunktury gospodarczej) oraz nieadekwatności wymaganego jednakowego poziomu rentowności dla wszystkich branż i typów przedsiębiorstw. Odgórne narzucenie progu rentowności nie jest słusznym rozwiązaniem, gdyż często skutkuje tym, że przedsiębiorcy przygotowują nierealne założenia finansowe po to, by spełnić kryteria wyboru projektów.

Zobowiązania Grupy ds. Przedsiębiorców:

Przekazanie, wraz z protokołem, interpretacji UOKiK.

Kontynuowanie dyskusji nad stosowaniem zasady konkurencyjności oraz monitorowaniem wskaźników rezultatu w okresie trwałości na kolejnym spotkaniu Grupy ds. Przedsiębiorców.

Protokołował: Łukasz Małecki